

РЕШЕНИЕ

№ 2413

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12476** по описа за **2021** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Д. Д. и М. Б. - заедно срещу Решение № 20196437 от 11.10.2021 г. постановено по н.а.х. дело №7809/2020 по описа на Софийски районен съд за 2020г., НО, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-225/19.05.2020 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/ ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 100е, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, т. 2, хипотеза първа от ЗППЦК на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, пр. 1 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр с чл. 63в от ЗАНН. Посочено е, че неправилно са оценени събраните по делото доказателства, поради което първоинстанционният съд е стигнал до неправилни изводи, които противоречат на приложимия закон. Сочат се аргументи, че от доказателствата по делото не се установява по безспорен начин неизпълнението

на задължението по чл. 100е, ал. 1 пр. 1 вр. ал. 1, т. 2, хипотеза първа. Иска се отмяна на оспорвания съдебен акт и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът - Комисията за финансов надзор в представени писмени бележки чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. Н. и в съдебно заседание чрез юрисконсулт Г. изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, и следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд - София град, XX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение, поради което същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-225/19.05.2020 издадено от заместник-председателя на КФН ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 100е, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, т. 2, хипотеза първа от ЗППЦК на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, пр. 1 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева. Същото е издадено въз основа на АУАН № Р-06-38/21.01.2020 г, който е съставен в отсъствието на нарушителя и в присъствието на двама свидетели.

За да постанови решението си, съдът от фактическа страна е приел за установено, че на санкционираното дружество е съставен акт за установяване на административно нарушение и е издадено наказателно постановление за това, че като емитент на облигации ISIN код BG2100021174 не е изпълнило задължението си в срок от 30 дни от края на третото тримесечие на 2019г., а именно до 30.10.2019г. включително да представи в КФН отчет за третото тримесечие на 2019г. за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средствата от облигационния заем, за спазване на определени финансови показатели и за състоянието на обезпечението. Обстоятелството, че отчетът не е представен в посочения срок е установено въз основа на извършена проверка на постъпилите в КФН на хартиен носител и по реда на чл. 100, ал. 4 от ЗППЦК, а именно – чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е представил на КФН процесния тримесечен отчет на 23.01.2020г., което е закъснение с повече от два месеца след изтичане на законоустановения срок. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, която е 31.10.2019г. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения за недоказаност на

извършеното нарушение При така установеното от фактическа страна, обосновано от представените по делото доказателства е направен законосъобразен правен извод, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 100е, ал. 2 от ЗППЦК. [фирма] е емитент на облигации и е адресат на задължението по чл. 100е, ал. 1 и ал. 2 от ЗППЦК за представяне на отчет за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия. Задължението е свързано със задължението за представяне на отчет на довереника на облигационерите, поради което срокът за представянето му на КФН е 30 дни от края на всяко тримесечие.

Задължението по чл. 100е, ал. 2 от ЗППЦК е пряко свързано с разпоредбата на чл. 100е, ал.1, т. 2 от ЗППЦК, към която норма изрично препраща текста на чл. 100е, ал. 2 от ЗППЦК относно съдържанието на отчета, съответно препращането е приложимо и относно срока. Нарушението е извършено и доказано, тъй като в срок до 30.10.2019 г. от страна на емитента [фирма] не е представен в КФН отчета по чл. 100е, ал.1, т. 2 от ЗППЦК.

Правилно е прието и от административнонаказващият орган и от въззивната инстанция, че нарушението не е маловажно, защото с осъществяването му се поставят в опасност значими интереси във финансовата сфера, свързани с регулиране на пазара на ценни книжа. В случая деянието е формално, на просто извършване и от него не настъпват вредни последици. Същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновения случай на нарушения от същия вид.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид липсата на касационните основания на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв., съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд – София град, XX-ти касационен състав

РЕШИ

:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20196437 от 11.10.2021 г. постановено по н.а.х. дело №7809 по описа на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-225/19.05.2020 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК 10313746 да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

